

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 104/15
Λουξεμβούργο, 17 Σεπτεμβρίου 2015

Αποφάσεις στις υποθέσεις C-597/13 P Total SA κατά Επιτροπής
και C-634/13 P Total Marketing Services SA κατά Επιτροπής

Το Δικαστήριο μειώνει το πρόστιμο το οποίο επιβλήθηκε στην Total από κοινού και εις ολόκληρον με την Total France από τα 128 στα 125 εκατομμύρια ευρώ

Συγκεκριμένα, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον δεν προέβη σε ευθυγράμμιση του ποσού του προστίμου της Total προς το μειωμένο ποσό του προστίμου της θυγατρικής της, Total France

Οι κηροί παραφίνης, οι οποίοι παρασκευάζονται από αργό πετρέλαιο, χρησιμοποιούνται για την παραγωγή προϊόντων όπως κεριά, χημικά, επίσωτρα, προϊόντα αυτοκινητοβιομηχανίας, καθώς και στις βιομηχανίες καουτσούκ, συσκευασίας, συγκολλητικών και τσίχλας. Ο δε κηρός ακατέργαστης παραφίνης είναι η πρώτη ύλη που απαιτείται για την παρασκευή κηρών παραφίνης. Πωλείται επίσης σε τελικούς πελάτες, όπως για παράδειγμα σε παραγωγούς μοριοσανίδων.

Με απόφαση του 2008¹, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η Total και η θυγατρική της, Total France, είχαν, μαζί με άλλες επιχειρήσεις, μετάσχει σε σύμπραξη στην αγορά κηρών παραφίνης εντός του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (από το 1992 έως το 2005) και στη γερμανική αγορά του κηρού ακατέργαστης παραφίνης (από το 1997 έως το 2004). Στην Total France επιβλήθηκε πρόστιμο από κοινού και εις ολόκληρον με την Total, ύψους 128 163 000 ευρώ (στην Total, ως μητρική εταιρία, καταλογίσθηκε η παραβατική συμπεριφορά της θυγατρικής της οποίας κατέχει το κεφάλαιο κατά 100%). Οι Total και Total France ζήτησαν από το Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής. Με απόφαση της 13ης Σεπτεμβρίου 2013², το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή της Total. Αντιθέτως, στην παράλληλη υπόθεση η οποία αφορούσε την προσφυγή της θυγατρικής Total France, το Γενικό Δικαστήριο, με απόφαση εκδοθείσα την ίδια ημέρα³, μείωσε το επιβληθέν στην Total France πρόστιμο σε 125 459 842 ευρώ, κρίνοντας ότι η Επιτροπή είχε διαπιστώσει υπερβολικά μεγάλη διάρκεια συμμετοχής στην παράβαση ως προς την εταιρία αυτή.

Οι Total και Total France (νυν Total Raffinage Marketing) άσκησαν αίτηση αναιρέσεως⁴ ενώπιον του Δικαστηρίου με αίτημα την αναίρεση των αποφάσεων του Γενικού Δικαστηρίου.

Με τις σημερινές του αποφάσεις, το Δικαστήριο αποφαινεται επί εκάστης των αιτήσεων αναίρεσεως. **Απορρίπτει την αναίρεση της Total France, αλλά δέχεται εν μέρει την αναίρεση της Total κρίνοντας ότι το Γενικό Δικαστήριο όφειλε να προβεί ως προς την Total σε αντίστοιχη μείωση του προστίμου όπως έπραξε για τη θυγατρική της.**

Ως προς την αίτηση αναιρέσεως της Total, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι στην περίπτωση που η ευθύνη της μητρικής εταιρίας είναι αμιγώς παρεπόμενη εκείνης της θυγατρικής της όταν κανένας άλλος παράγοντας δεν χαρακτηρίζει ατομικώς την προσαπτόμενη στη μητρική εταιρία συμπεριφορά, η ευθύνη της μητρικής εταιρίας δεν δύναται να υπερβαίνει αυτή της θυγατρικής της. Το Δικαστήριο υπενθυμίζει περαιτέρω ότι, όταν η μητρική εταιρία και η θυγατρική της ασκούν

¹ Απόφαση C (2008) 5476 τελικό της Επιτροπής, της 1ης Οκτωβρίου 2008, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/39.181 – Κηροί παραφίνης) (περίληψη δημοσιευθείσα στην ΕΕ 2009, C 295, σ. 17).

² Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, της 13^{ης} Σεπτεμβρίου 2013, Total κατά Επιτροπής (υπόθεση [T-548/08](#)).

³ Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, της 13^{ης} Σεπτεμβρίου 2013, Total Raffinage Marketing κατά Επιτροπής (υπόθεση [T-566/08](#)).

⁴ Η αίτηση αναιρέσεως της Total France ασκήθηκε διά της εταιρίας Total Marketing Services.

παράλληλες προσφυγές ιδίου αντικειμένου (όπως εν προκειμένω ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου), υφίσταται όχι μόνον η δικονομική δυνατότητα να συνεκτιμηθεί, στο πλαίσιο της ασκηθείσας από τη μητρική εταιρία προσφυγής, η έκβαση της προσφυγής της θυγατρικής η ευθύνη της οποίας της έχει καταλογισθεί, αλλά πρέπει επίσης, καταρχήν, η μητρική εταιρία της οποίας η ευθύνη είναι αμιγώς δευτερογενής να επωφεληθεί από την τυχόν μείωση της ευθύνης της θυγατρικής της. Το Δικαστήριο συνάγει εξ αυτών ότι **το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο μη συνεκτιμώντας την έκβαση της αποφάσεως Total France ως προς την Total**. Αναιρεί, ως εκ τούτου, την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, στον βαθμό που το εν λόγω δικαιοδοτικό όργανο δεν προέβη σε ευθυγράμμιση του ποσού του προστίμου που επιβλήθηκε στην Total προς το ποσό του προστίμου που επιβλήθηκε στην Total France. Το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν της εξουσίας μεταρρυθμίσεως που διαθέτει, καθορίζει **το ποσό του προστίμου που επιβλήθηκε στην Total από κοινού και εις ολόκληρον με την Total France σε 125 459 842 ευρώ**.

Η Total France, από πλευράς της, ζητεί τη μείωση του προστίμου καθόσον, αφενός, έπαυσε να μετέχει στη σύμπραξη έπειτα από τον μήνα Μάιο του 2004 και, αφετέρου, διέκοψε τη συμμετοχή της στη σύμπραξη μεταξύ Μαΐου 2000 και Ιουνίου 2001.

Το Δικαστήριο επισημαίνει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι η δημόσια αποστασιοποίηση αποτελεί το μόνο μέσο το οποίο διαθέτει μια εταιρία ώστε να αποδείξει την παύση της συμμετοχής της σε σύμπραξη, και τούτο, ακόμη και στην περίπτωση που δεν μετείχε σε συναντήσεις συμπαιγνίας. Παρά ταύτα, η εν λόγω πλάνη περί το δίκαιο δεν δύναται να επιφέρει την αναίρεση της αποφάσεως όσον αφορά τη συμμετοχή της Total France στην παράβαση κατά τη διάρκεια των προαναφερθεισών περιόδων. Όσον αφορά την περίοδο μεταξύ του Μαΐου 2004 και της λήξεως της προσαπτόμενης συμπτράξεως, το Δικαστήριο εκτιμά ότι, καίτοι πράγματι δεν μετείχε στις τρεις τελευταίες συναντήσεις συμπαιγνίας της συμπτράξεως μεταξύ της 12ης Μαΐου 2004 και της 29ης Απριλίου 2005, η Total France δεν έπαυσε να συμμετέχει σε αυτήν, σύμφωνα με τις αντικειμενικές και συγκλίνουσες ενδείξεις που εκτιμήθηκαν από κοινού με το γεγονός ότι η εταιρία αυτή δεν αποστασιοποιήθηκε δημόσια από τη σύμπραξη.

Όσον αφορά την περίοδο μεταξύ Μαΐου 2000 και Ιουνίου 2001, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι στο σημείο αυτό υπάρχουν ενδείξεις αντικειμενικές και συγκλίνουσες δυνάμει των οποίων μπορεί να συναχθεί η διακοπή της συμμετοχής της Total France στη σύμπραξη κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής· συγκεκριμένα, το γεγονός ότι ο εκπρόσωπος της Total France αποχώρησε οργισμένος από συνάντηση του Μαΐου 2000 οφείλεται σε προσωπικούς λόγους, όπερ δεν μπορεί να θεωρηθεί ως εκδήλωση της προθέσεως της Total France να αποστασιοποιηθεί η ίδια από τη σύμπραξη, κατά μείζονα δε λόγο καθόσον, μετά την αντικατάσταση του εκπροσώπου αυτού από άλλον υπάλληλο, η Total France άρχισε να μετέχει εκ νέου στις συναντήσεις συμπαιγνίας.

ΥΠΕΝΘΥΜΙΣΗ: Το Δικαστήριο μπορεί να επιληφθεί αιτήσεως αναιρέσεως, η οποία περιορίζεται σε νομικά ζητήματα, κατά αποφάσεως ή διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου. Καταρχήν, η άσκηση αναιρέσεως δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα. Εάν είναι παραδεκτή και βάσιμη, το Δικαστήριο αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου. Στην περίπτωση που η υπόθεση είναι ώριμη προς εκδίκαση, το Δικαστήριο μπορεί να αποφανθεί το ίδιο οριστικά επί της διαφοράς. Σε αντίθετη περίπτωση, αναπέμπει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο, το οποίο δεσμεύεται από την απόφαση που εξέδωσε το Δικαστήριο στο πλαίσιο της αιτήσεως αναιρέσεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το πλήρες κείμενο των αποφάσεων [C-597/13 P](#) και [C-634/13 P](#) είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582